

שיחת השבוע

ערב שבת-קודש

פרשת תצא

הגיליון השבועי לכל יהודי 976

י"ב באלול התשס"ה
(16.9.05)

יוצא לאור על-ידי צעירי-אגודת-חב"ד – המרכז ת"ד 14 כפר חב"ד 72915, טל' 03-9607588 • עורך: מנחם ברוד • יו"ר: הרב יוסף-יצחק אהרונוב

יש חדש

התועדויות ח"י באלול

ביום חמישי הקרוב יחול ח"י באלול, יום-הולדתם של הבעש"ט (בשנת נח"ת) ושל רבנו הזקן, בעל התניא והשולחן-ערוך (בשנת קה"ת). לרגל יום זה יהיו בקהילות חב"ד ובבתי-חב"ד ברחבי הארץ התועדויות חסידיות, והציבור מוזמן.

לעזר בחגים

הכול מכירים את מנהג 'קמחא דפסחא', שמטרתו לסייע לזקוקים לקראת חג-הפסח, אולם גם חגי תשרי המתקרבים מחייבים הושטת יד עוזרת למשפחות הנוקקות. בתי-חב"ד ברחבי הארץ נערכים למבצעים מיוחדים של חלוקת מצרכי מזון למשפחות האלה, כדי לאפשר להן לחגוג את חודש החגים כראוי. השנה, נוכח המצוקה הגוברת, חשוב לתרום בעין יפה ולחשוב על המשפחות שבלא עזרתנו יתקשו לחגוג את החגים כראוי.

יום-עיון לגברים

ועד רבני חב"ד מקיים יום-עיון בעניינים הקשורים לחיי הבית היהודי. יום-העיון מיועד לגברים נשואים, והוא יהיה א"ה ביום חמישי, ח"י באלול, בכולל 'אור זרוע' ברחובות, מ-10:30 בבוקר עד 5:30 אחה"צ. ההשתתפות רק בהרשמה מראש. טל' 08-9493176.

לוח הלכה יומית

הופיע לוח ההלכה היומית בשולחן ערוך אדמו"ר הזקן לשנת תשס"ו. אפשר להשיגו בטלפון 08-6883250.

זמני השבוע

ירושלים ת"א	חיפה	באר-שבע	אילת	ניר-עוז
6:08	6:23	6:15	6:22	6:46
7:19	7:21	7:21	7:18	7:43
פרקי אבות: פרקים א-ב				
פקס: 03-9606169				
אינטרנט: www.chabad.org.il				
דואר אלקטרוני: chabad@chabad.org.il				
נדפס בדפוס יד-החמישה-כפר-חב"ד, טל' 03-9600280				
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות				
נא לשמור על קדושת הגיליון				

איחוד כוחות בלי פוליטיקה

הניסיון להעניק למדינה צביון יהודי באמצעות המנופים הפוליטיים, לא צלח. לעומת זאת, יש אפיק פעולה שהניב תשואות מופלאות – הפעילות להפצת התורה בקרב שדרות העם

יהודי באמצעות המנופים הפוליטיים, לא צלח. אין להסיק מכך שראוי לזנוח אפיק זה, אבל בהחלט לא נכון יהיה לתלות בו את יהבנו.

לעומת זאת, יש אפיק פעולה שהניב תשואות מופלאות – הפעילות להפצת התורה בקרב שדרות העם ולקירוב יהודים לערכי היהדות. כל מי שניסה לפעול בתחום זה, ראה הצלחה כבירה. כל יוזמה הנפכה למפעל פורח. אין צורך אפילו בתשתית ובארגון. יהודי אחד ויחיד שמוגיע לשכונה כלשהי ברחבי הארץ ומתחיל להפיץ בה את אור היהדות, מוצא את עצמו במהרה במרכזה של קבוצה הצמאה לדבר ה'.

הכול מגויסים

מדברים עכשיו על איחוד שומרי התורה והמצוות לקראת הבחירות הקרובות. איחוד כוחות הוא ללא ספק דבר חיובי, אבל למה שוב ושוב מרכזים את תשומת-הלב באפיק הפוליטי, ולא חושבים על איחוד כוחות להפצת התורה והיהדות בקרב המוני בית-ישראל?

מה דעתכם על איחוד כל הכוחות למשימה גדולה זו: לקבוע שכל יהודי שומר תורה ומצוות חייב להקדיש כמה שעות בשבוע להפצת התורה. אחד ימסור שיעורים, שני יערוך ביקורי-בית, שלישי יפיץ חומר הסברה, רביעי ישוחח עם אנשים בטלפון, חמישי ילמד עם ילדים. אין מי שלא יכול ולא יכולה להיות שותפים בפעילות זו.

הימים ימי חודש אלול, ערב הימים הנוראים. לב כל יהודי ער, והמונים מאחינו בני-ישראל מצפים בתוך נפשם שמישהו יבוא אליהם באהבה ובמאור-פנים ויפתח להם צוהר לעולמה של היהדות. לא להתפלמס או להתווכח, אלא ללמוד, לדעת ולהכיר.

אם כל אחד ואחת מאיתנו יתמסר לאתגר זה, יתחולל כאן מהפך. אם נעשה כן, יש סיכוי גדול הרבה יותר שבמקום ראש-ממשלה חובש כיפה נקבל בראשנו את משיח-צדקנו.

א ת המציאות שבה אנו חיים אפשר להגדיר בשתי מילים: טירוף מערכות. כל עולם המושגים מתעוות ומתהפך, ואדם נורמלי מתקשה אפילו להגיב על רמות כאלה של טירוף. בשבוע שבו אנו קוראים את פרשת "כי תצא למלחמה על אויבך" – ברחנו מפני האויב. במקום "ונתנו ה' אלוך בידך" – מסרנו את עצמנו בידי מבקשי-נפשנו. תחת "ושבית שביו" – השארנו רכוש ונכסים למרצחים.

בעוד האש שהציתו הערבים בבתי-הכנסת עדיין בווערת, ממחר ראש-הממשלה לארה"ב, לקבל מאומות-העולם מחמאות על המהלך האומלל. אין איש תוהה לטיבן של מחמאות אלה, והאומנם נעשו הגויים אוהבי-ישראל שהם יוצאים מגדרם כדי לשבח את 'הצעד האמיץ' של ראש-הממשלה. אין איש שואל שמא המחמאות הללו מעידות ש'הצעד האמיץ' טוב אולי לאומות-העולם, אבל לגמרי אינו טוב ליהודים.

אפיק שהצליח

את אחינו הגיבורים, שליבם נשרף למראה צהלות האויב על הריסות בתיהם ויישוביהם, כבר שכחו. בינתיים דוחקים בהם לעזוב את בתי-המלון ולהתפזר ברחבי הארץ. אפילו את בקשתם האחרונה, לפחות להישאר יחד, אין מכבדים. מי מדבר על פתרון לבעיות תעסוקה, חינוך, פרנסה ושאר צרכים של בני-אנוש. אבל למה להעכיר את האווירה בזוטות אלה, כשיש מחמאות באו"ם.

התסכול והכאב דוחקים רבים להצעות שונות ומשונות, שרובן-ככולן אינן אלא ססמאות-סרק. כזאת היא גם השאיפה לחתור למינוי ראש-ממשלה חובש כיפה. האומנם זה יעד ברה-השגה בעתיד הקרוב?! והאומנם בטוחים אנו שפוליטיקאי חובש כיפה יביא גאולה לעולם?!

אם נבחן את מידת ההשקעה שהושקעה בזירה הפוליטית מול התמורה שהיא הביאה, נגלה שההשקעות היו אדירות והתמורה זעומה. היו הצלחות נקודתיות, ורובן-ככולן התכרסמו ונגזזו. חייבים להודות שהניסיון להעניק למדינה צביון

לא לערבב כוחות נפשיים

עומד במקום אחד, אלא הוא נע ממקום למקום, משתנה ומתחדש.

לבוש אחד

שעטנז בנפש האדם עניינו ערבוב השכל והמידות. התורה קובעת שעצם הערבוב אינו אסור. אין פסול בערבוב בין השכל והרגש. להפך, זו שלמותו של האדם ששכלו משפיע על רגשותיו, והרגשות הם לפי ערך השכל. הבעיה יכולה להיווצר רק בלבישת שעטנז.

לבוש מסמל את כוחות הנפש העליונים, המקיפים את האדם (כשם שהבגד עוטף את האדם מבחוץ). כאשר האדם עובד את בוראו בכוחות הללו, אין מקום לתערובת של שני מיני כוחות. אם האדם בכללותו עסוק באופן אחד של עבודת ה', עד שעבודה זו מקיפה את כל-כולו, אין מקום שיהיה עסוק בשעת מעשה בדבר שני. לכן התורה מזהירה, שהלבוש צריך להיות מסוג אחד בלבד ואין לערבב שני סוגים יחדיו.

(לקוטי שיחות כרך לד, עמ' 127)

עצם עשיית התערובת, ולא-דווקא את השימוש בה, מכיוון שעצם התערובת כבר עלולה ליצור מציאות של כלאיים.

לעומת זאת בשעטנז, שבו נוצר ערבוב בין חי לצומח, לא ייתכן חיבור אמיתי בעצם מציאותם. חי וצומח הם שני סוגים נבדלים, שלא יכולה להיווצר שום מציאות המורכבת משניהם. לכן לא נאסרה עשיית התערובת עצמה, שאין בה שום משמעות, אלא רק לבישת בגד העשוי מתערובת זו.

כלאיים בנפש האדם

מעניין זה אפשר להפיק רמז ולימוד בעבודת האדם לקונו. כשם שהבריאה כולה מתחלקת לארבעת הסוגים, דומם, צומח, חי ומדבר, גם כוחות הנפש מתחלקים לארבעה סוגים אלה.

ה'צומח' שבנפש הוא המידות, הרגשות, שבהם יש צמיחה מקטנות לגדלות (הרגשות יכולים להיות חלשים ורגועים ויכולים להיות עזים וסוערים). ה'חי' שבנפש האדם הוא השכל. כשם שבעל-החיים מתאפיינים בכושר התנועה שלהם, כך גם השכל אינו

איסורי כלאיים, המופיעים בפרשתנו, אוסרים לזרוע שני מינים יחד או להרכיב שני מינים וכיוצא-בזה. אולם בכלאי בגדים, איסור שעטנז, הדין שונה: מותר לטוות שעטנז, צמר ופשתים יחדיו, והאיסור הוא רק על לבישתו – "לא תלבש שעטנז".

יש לבאר את טעם השוני בכך, שאיסורי הכלאיים האחרים הם באותו סוג בבריאה, ואילו בכלאיים יש ערבוב בין שני סוגים נבדלים. איסור זריעת כלאיים הוא בתוך סוג הצומח עצמו. איסור כלאיים בבעל-חיים הוא בסוג החי עצמו. אולם שעטנז עניינו חיבור וערבוב בין סוג החי (צמר) לבין הצומח (פשתים).

ערבוב חי וצומח

כאשר הערבוב הוא באותו הסוג, יכול להתרחש חיבור ביניהם. כשזרעים שני מינים יחדיו, יכול להיווצר מין כלאיים משני המינים הללו. כך גם בבעל-חיים, יכול להיוולד בעל-חיים הנושא את תכונותיהם של שני המינים. על-כן אסרה התורה את

מן המעייין

נושא השבוע: בירור היצר

אמרת השבוע

כוונות בתפילה

הבעש"ט אמר לתלמידיו, כי מי שרוצה שתפילתו תעלה למעלה, יתפלל עמו מילה במילה. אחד מתלמידיו עשה כן והחל להתפלל עם הבעש"ט מילה במילה.

שבת אחת, כשהגיע הבעש"ט לפסוק "שקר הסוס לתשועה", חזר על הפסוק כמה וכמה פעמים. אחרי התפילה חיפש התלמיד בספרים לראות אם יש כוונות מיוחדות על הפסוק הזה ולא מצא.

לאחר מכן שאל את הבעש"ט מדוע חזר על הפסוק. אמר לו הבעש"ט: "יהודי אחד היה בדרכו לעיר בערב שבת-קודש, ונתעכב בדרך, ונאלץ לשבות בשדה. הדבר נודע לגוי גזלן, והוא רכב על סוסו כדי להגיע ליהודי ולשדוד את כספו. לכן אמרתי את הפסוק שוב ושוב, ועל-ידי תפילתי נשתבשה דרכו ולא הצליח למצוא את היהודי".

האמצעי היעיל

"ולקחת לך לאשה" (דברים כא,יא). זה האמצעי היעיל ביותר כנגד יצר הרע. בשעה שאדם שרוי בעמל ויש עליו עול של משפחה, אין דעתו נתונה ליצר הרע ולמחשבות חטא והבל.

(תולדות יעקב יוסף)

הצימאון גובר

חשכת הנפש הבהמית מגבירה את תשוקתה של הנפש האלוקית לקב"ה. הדבר דומה לאדם המצוי במדבר שממה, שבשל העדר המים גוברת בו התשוקה למים.

(ספר המאמרים ת"ש)

האור דוחה את החושך

כאשר הנפש האלוקית מתחזקת בלימוד התורה, נחלשת ממילא הנפש הבהמית. האור אינו צריך לעסוק בגירוש החושך, אלא החושך נדחה מפניו מעצמו וממילא.

(ספר המאמרים קונטרסים)

אויב אישי

"כי תצא למלחמה על אויבך, ונתנו ה' אלוקיך בידו ושבית שבי"ו (דברים כא,י). "כי תצא" נאמר בלשון יחיד, שכן כל יחיד מישראל אין לו אויב גדול מיצרו הרע. התורה מבטיחה שאם יצא למלחמה נגדו, ינצח אותו.

(הבעל-שם-טוב)

להכות את היצר בנשקו

במלחמה עם היצר יש צורך ב"שבית שבי"ו – ללמוד את דרכי המלחמה שלו ואת האמצעים שהוא נוקט כדי לצוד את האדם. באותם אמצעים עלינו להשתמש נגדו.

(הבעל שם טוב)

ממדרגה למדרגה

עלינו ללמוד מדרכי היצר, כשם שהוא אינו מסית את האדם שבפעם אחת יסור מדרך הטוב, אלא היום אומר לו עשה כך ומחר עשה כך, כן במלחמה נגדו עלינו ללכת ממדרגה למדרגה.

(החתם סופר)

הבוטח בה'

יום אחד שמע הבעש"ט על יהודי, תושב אחד הכפרים, שליבו מלא ביטחון בה' ולעולם אינו נתפס לדאגה כלשהי. החליט הבעש"ט לתהות על קנקנו של יהודי זה ונסע אליו. קיבל האיש את אורחו, בלי שידע את זהותו, בסבר פנים יפות. בתוך כך החל הבעש"ט לחקור את האיש על חייו ומעשיו. התברר כי הלה חוכר אחוזה מאדון המחוז. באחוזה זו הוא מפעיל אכסניית-דרכים ומגדל גידולים חקלאיים.

"כמה אתה משלם דמי חכירה?", התעניין הבעש"ט.

"שלושת-אלפים זהובים לשנה", השיב האיש.

"ובכמה תשלומים עליך לשלם את הכסף?", שאל הבעש"ט.

"אני משלם הכול בבת-אחת, בסוף שנת החכירה", באה התשובה.

מהמשך השיחה התברר לבעש"ט כי שנת החכירה הנוכחית עומדת לחלוף בתוך כמה ימים. "האם כבר השגת את מלוא הסכום, או לפחות את רובו?", שאל את מארחו.

"עוד לא", השיב.

"שמא סומך אתה על חובות שאחרים חייבים לך?", הוסיף הבעש"ט לחקור.

"לא ולא", אמר האיש בשלווה, "אין איש חייב לי פרוטה ואני סומך אך ורק על הקב"ה".

הבעש"ט לא הרפה. "מדוע אינך מנסה להשיג את הכסף? אולי תלווה מידידים!?"

"פסוק מפורש הוא בתהילים, 'טוב לחסות בה' מבטוח באדם'", אמר האיש בפשטות. "אדם, היום הוא כאן ומחר שם, ואילו הקב"ה לא יעזוב עני ביום צרה".

התפעל הבעש"ט ממידת הביטחון שהפגין החוכר הכפרי, וביקש רשות להישאר בביתו עוד כמה ימים, לראות איך ייפול דבר. הסכים הכפרי בחפץ-לב. "הכנסת-אורחים מצווה חשובה היא", הפטיר והוסיף לשרת את הבעש"ט גם בימים הבאים.

יומיים לפני מועד תום השנה באו לאחוזה נציגיו של המושל ותבעו מהיהודי לסלק את חובו. "אמרנו לאדון כי עדיין לא הגיע מועד הפירעון".

למחרת עם שחר חזרו ובאו אנשי המושל לתבוע את דמי החכירה. "עוד היום גדול", השיב להם החוכר, כנקדימון בן-גוריון בשעתו.

מלחמת נועם

בדורות האחרונים ניטש מאבק בין שומרי התורה והמצוות בעם-ישראל לבין מי שאינם שומרי תורה ומצוות. היו זמנים שציבור שומרי התורה דגל בשיטת ההסתגרות וההתגוננות. ציבור זה חש מאויים ומתקף על-ידי הרוחות הכפרניות שונשבו מבחוץ, והדרך להתמודד עם הסכנה הייתה הסתגרות וניסיון להגן על בני-הנוער מפני הרוחות הללו.

הרבי מליובאוויטש קרא להפוך את הכיוון ולצאת החוצה, כדי להפיץ שם את אור היהדות. באחת משיחותיו (שמחת בית-השואבה תשי"ז) הסביר שיש דברים שבהם מספיק רוב, אבל בכל הקשור לעם-ישראל, "לא מספיק שרוב ישראל ילמדו תורה ויקיימו מצוותיה, אלא מההכרח הוא שכל ישראל ממש ילמדו תורה ויקיימו את מצוותיה, ואי-אפשר בשום אופן לוותר גם על יהודי אחד".

לכן "אין לנו להסתפק ולהצטמצם בתוך ד' אמות של יהודים שומרי תורה, אלא עלינו לצאת גם ל'חוץ' ולעשות שם כל מה שביכולתנו". בהמשך לזה ניתח את שתי השיטות המרכזיות בניהול מלחמה וכך אמר:

הגנה ותנופה

"בסדר הנהגת מלחמה יש שתי שיטות: א) כל זמן שהשונא אינו מתנפל, לא עושים כלום כנגדו. ורק כשהשונא מתחיל להתנפל על העיר ויושביה — לוחמים כנגדו כדי להגן על העיר. זוהי מלחמת הגנה. ב) לא מחכים עד שהאויב יתחיל בהתנפלותו, אלא מתקדמים ועורכים מלחמה עם האויב. זוהי מלחמת תנופה.

"ושתי מעלות במלחמת תנופה על מלחמת הגנה:

א) בכל מצב ישנו צד חזק וצד חלש. כשהאויב מתחיל במלחמה, הוא בוחר אצלו את הצד החזק ואצל יריבו את הצד החלש. אבל במלחמת תנופה אפשר לבחור אצל עצמו את הצד החזק ואצל האויב את הצד החלש.

ב) בכל מלחמה, גם כשמנצחים בה, מהרסים ומאבדים משהו, ובפרט שבשעת חירום אי-אפשר להנהיג בטוב את משטר הנהגת המדינה כמו בשעת שלום. אבל כשהולכים במלחמת תנופה, אפשר לסדר מקודם היטב את כל הנהגת המדינה, באופן שהמלחמה לא תבלבל כלל להנהגת המדינה, ופעולת ההרס תהיה רק בשטח האויב".

מהפכה מבפנים

משל זה מקביל לשתי דרכי-פעולה בחיים הרוחניים. שיטת 'מלחמת ההגנה' מקבילה לשיטת ההסתגרות, שבה משאירים את היוזמה בידי הצד השני, ומניחים לו לתקוף במקום הנוח לו. לעומתה, היציאה החוצה מקבילה ל'מלחמת התנופה', שבה היוזמה נמצאת בידך, ואתה בוחר איך לפעול, מתי ובאילו דרכים.

ומסכם הרבי: "אל לנו להסתפק בחוגים שלנו". עלינו להיכנס גם לשטח "אלו האומרים שהם אויבים אותנו, ולהאירם בנר מצווה ותורה אור. וגם כשהולכים פעם ולא מצליחים — אין להתפעל מזה, אלא צריכים ללכת עוד פעם ועוד פעם, וסוף-כל-סוף ינצחו את המלחמה".

ומוסיף הרבי, שבמלחמה גשמית אחד התכסיסים הוא לחדור לתוך שורות האויב ולחולל שם מהפכה, כדי שגם אנשים מבפנים ילחמו כנגד האויב. גם בנמשל קיים מצב זה: "מאחר שאצל כל יהודי, הרי בנפשו פנימה אינו רוצה ואינו יכול להיות נרד שאלוקות, הנה כשנקודת היהדות שלו תילחם מבפנים ואנחנו נילחם מבחוץ, הנה שניהם יחדיו יבטלו את ה'אויב' שבאמצע, וינצחו את המלחמה".

בהמשך הבהיר הרבי (אגרות-קודש כרך יד עמ' קמה), שהמשל ממלחמה הוא רק לגבי עקרונות הפעולה, אך בוודאי אין מדובר כאן במלחמה של ממש: "מובן אשר דברי בהנוגע להכרח הפעולות ומלחמת תנופה, הרי אף שהלשון הוא מלחמה, אבל פשיטא שצריכה להיות בדרכי נועם ובדרכי שלום".

קל לעשות עמו עסקים. נודע לנו כי מנוסה אתה בקשריך עמו. בקשתנו אפוא ממך כי תואיל לתוך בינינו לבין האדון, ואנו נשלם לך דמי תיווך בעין יפה".

הקשיב להם היהודי, שמע את הסכום

לעת צהריים עצרה בפתח האחוזה עגלה רתומה לסוסים. מהעגלה ירדו שלושה סוחרים תבואה. "רצוננו לקנות מהאדון כך וכך כורים של חיטה, כך וכך שעורה, כך וכך שיבולת-שועל", אמרו. "שמענו כי האדון איש קשה ולא

שהם מוכנים להוציא על הקנייה, ואמר: "התשלום שבכוונתכם לשלם על התבואה הוא להערכתי גבוה מדי, ואני משער כי האדון יסכים לעסקה גם במחיר נמוך מזה. לעומת זאת, בעבור התיווך מבקש אני שלושת-אלפים זהובים".

הביטו בו הסוחרים כפי שמביטים על אדם תאב-בצע או שאינו יודע להעריך שער עבודה בהיגיון. "תפסת מרובה לא תפסת", אמרו לו. "מוכנים אנו לשלם לך חמש-מאות זהובים, אך לא יותר מכך".

סירב האיש להתמקח איתם. "גם אם תציעו לי שלושת-אלפים זהובים פחות אחד, לא אסכים", הודיע בנימה נטולת תרעומת, ומיד הוסיף: "בבקשה, רשאים אתם לפנות אל האדון בעצמכם או להשיג לכם מתווך אחר".

"נלך לדרכנו ונקווה להשיג מתווך נוח יותר", אמרו הסוחרים המאוכזבים ופגנו לדרכם. "לכו וה' יהיה בעזרכם", בירכם האיש.

הלכו הסוחרים והאיש שב לענייניו בשלוות-נפש מפליאה. בעוד כמה שעות יפקע מועד התשלום שעליו התחייב לבעל האחוזה, והנה הוא מוכן להחמיץ עסקה שהייתה מכניסה לו נתח נכבד מחובו לאדון.

ישב היהודי ועיין בספר. לאחר מכן הגיעה שעת מנחה, והוא עמד להתפלל בנחת ובכוונה. היום פנה, והשמש כבר עמדה לשקוע. שליחי האדון התייצבו בשלישית בביתו ותבעו ממנו, הפעם בתקיפות יתרה, את התשלום. "אל תעשה מאיתנו צחוק", כעסו. "שק תירוציך התרוקן!".

"עמדו כאן ואביא לכם את הכסף", אמר להם היהודי ויצא מביתו. התייצב בפתח האחוזה והביט אל האופק. הבעש"ט עקב אחריו בעניין רב.

לפתע נראתה עגלת הסוחרים שבה לעבר הבית. עצרו הסוסים בצניפה ורגליהם העלו ענן אבק. "מסכימים אנו, מסכימים!", קראו השלושה לעבר החוכר. הם סיפרו לו כי כל הצעות המחיר שקיבלו בשעות האחרונות היו גבוהות בהרבה מההצעה שקיבלו ממנו, ובכלל זה דמי התיווך הגבוהים. פנה החוכר אל הפריץ, תיווך בעסקה בהצלחה, קיבל את דמי התיווך ופרע את חובו עד הזהוב האחרון.

לימים, כשסיפר הבעש"ט לתלמידיו על אותו חוכר, סיים ואמר: "בזכות מידת הביטחון שלו זכה יהודי זה שכל מי שבאו עמו במגע — יצאו מרוצים. האדון והסוחרים יצאו מרוצים

מהעסקה המוצלחת שעשו זה עם זה; החוכר עצמו בא על שכרו ביד נדיבה ופרע את חובו; הקב"ה מרוצה מהאמונה התמה שהפגין הכפרי הפשוט; וגם אני יצאתי נשכר, שכן הייתי עד לגילוי מופלא של ביטחון בה'".

ללקט במרחקים ניצוצות יהודיים

בחיך גדול הוציא הרב טובנבלאט ממכוניתו ערכה של חנוכייה ונרות. איש, כמובו, אינו מצפה לפגוש בחנוכה חסיד חב"ד, בוודאי שליח חב"ד, בלי חנוכייה ונרות...

המקורבים מקרבים

וכיצד התגלגל הרב טובנבלאט עצמו לקירוב יהודים? האם הוא צאצא ישיר של הבעש"ט? ממש לא. "הוריי היו שומרי מסורת בלבד", הוא מספר. "כמה שנים לאחר שהתחננו התחשק להם לגור בסביבה יהודית, וכך הם התגלגלו לברינאוה (פרוור של פריז).

בברינאוה פגשו קהילה חסידית גדולה שבמרכזה ישיבת חב"ד. שלב אחרי שלב התקרבו ליהדות ולחסידות, עד שהחלו לנהל חיים חסידיים. אני, אחי הגדול ואחותנו הצעירה זכינו לקבל חינוך חסידי למחרתיך."

הנה כי כן, ילדיהם של המקורבים הופכים למקורבים. לפיד האור שהוצת על-ידי הבעש"ט עובר הלאה, ועוד ניצוצות יהודיים מתעוררים ומתמזגים בשלהבת הגדולה של העם היהודי.

הרב טובנבלאט. שעתים נסיעה כדי להגיע ליהודי

לחנות בדרך. לאחר כמה ימים הובא הילד בברית."

תקלה מתקנת

עוד הוא מספר על אחד מלילות חנוכה שבו כבתה מכוניתו באזור המרוחק מביתו. "אם המכונית נעצרה כאן, כנראה הייתי צריך להגיע דווקא לכאן", עברה בראשו המחשבה. כעבור רגע ניגש אליו אדם שהזדהה כיהודי. "נפלת כאן ממש כמלאך משמים!", אמר לו האיש בהתרגשות. "כבר שעה שלמה שאני עומד ומתחנן לה' שיעזור לי. אני יודע שהיום חנוכה ורצייתי להדליק נרות עם משפחתי, אבל אין לנו חנוכייה ונרות. אולי לך יש?".

שלוש מאות ושבע שנים לאחר הולדת הבעש"ט, בח"י באלול (שנת תנ"ח), מאירה דרכו את העולם. אי-אפשר לדמיין את העולם היהודי בלי המהפך שחוללה שיטת הבעש"ט. המחשה לכך אפשר למצוא בעבודת שלוחי חב"ד, שכמו הבעש"ט בשעתו, נודדים לפינות הנידחות ביותר ומעוררים בהן ניצוצות יהודיים חבויים.

לפני זמן קצר עלה ארצה מצרפת ר' מיכאל שבת. ראשית דרכו אל היהדות הייתה במפגש אקראי עם הרב עמנואל טובנבלאט, משליחי חב"ד בצרפת. "עמדתי ושווחחתי עם כמה אנשים ומיכאל התקרב אלינו, מתוך סקרנות", מספר הרב טובנבלאט. "הזמנתי אותו לשיעור בתניא. זו הייתה ההתחלה. כיום הוא אברך המקפיד על קלה כחמורה."

אין מקריות

הרב טובנבלאט (35), נשוי ואב לשלושה, מתגורר במרסיי, אשר בה כשמונים אלף יהודים. חוץ ממנו פועלים בעיר עוד חמישה שלוחים. טובנבלאט פועל גם מחוץ לעיר, בעיריות קטנות שבהן מתגוררים לעיתים יהודים יחידים, המנותקים מקשר עם קהילה יהודית כלשהי. "לפעמים אני נוסע שעה או שעתיים כדי להגיע ליהודי ולהביא לו תפילין או מזוזה."

באמתחתו אין-ספור סיפורים של 'השגחה פרטית' – מעיקרי שיטת הבעש"ט – המעורבים בפעילותו היהודית. "נסעתי לכתובת מסוימת והסתבכתי בדרכי. עצרתי את המכונית כדי לשאול כיצד להגיע ליעדי. האדם שפגיתי אליו הודיך אותי, אבל משהו בעיניו גרם לי לשאול אותו אם הוא עצמו זקוק לעזרה. כן, גמגם, אני יהודי ויש לי ילד שלא נימול. כעת הבנתי מדוע היה עליי

"גפן מבטחים"
גם לך מגיע את קרן הפנסיה "מבטחים" – הקרן הטובה בישראל עם הרחבה מלאה לאובדן כושר עבודה

ביטוח מיוחד למקוואות ובתי כנסת

קבוצת גפן – המבטחת המורשת של הציבור הדתי

1800-39-33-39

ספר שמוכרחים לקרוא

נשמה עם עצמה

סיפור המרתק של בני-ישיבה, היוצאים למסע-רוחני בחיפוש דרך רוחנית בעבודת ה'. במהלך המסע הם מתלבטים בשאלות קשות ומגלים עולמות קסומים.

ספר מסעיר, מחדש ומעורר מחשבה מאת מנחם ברוד

הפצה: 'וודאיקה', 03-9606120

פינת ההלכה

מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

נפגע ואינו יודע

שאלה: כיצד צריך לנהוג מי שפגע בזולתו, כשהנפגע כלל אינו יודע שנפגע?

תשובה: במקרים כאלה לעיתים האדם מתבייש לגלות לנפגע שפגע בו, ולעיתים אף עלול להיגרם לנפגע צער כשיתברר לו הדבר. על-כן יש מקום לפעול לתיקון הנוק בלא להודיע לנפגע.

בזק לרכוש: מי שגנב מחברו או גרם לו נזק כספי בלי שהלה יודע על כך, והוא מתבייש להחזיר לו את הנזק בדיעתו – ישתמש בכל דרך הנראית לו כדי שהכסף יגיע לידיו. הוא יכול להבליע את הכסף בתוך עסק אחר עם אותו אדם, או לתת למישהו שימסור לו זאת בלי ידיעתו, או להכניס את הכסף לכיסו, או להפקידו בחשבונו בבנק. מהרגע שגילה הניזק את הסכום אצלו – יצא המזיק ידי חובת השבה. אם הנפגע גם הרגיש בחסרון הממון, יש לבקש ממנו סליחה (אף ללא שם).

מקורות: מ"א ר"ס תרו. שו"ע חו"מ סי' שנה ס"א. רמ"א סי' שסו ס"ב. שו"ע אדמו"ר הזקן הל' גזילה ונביכה סי' ח (דף תעטעט, א). במהדורה החדשה: ח"ו עמ' קב). חפץ-חיים הל' לשון הרע סוף כלל ד. שו"ת אגרות משה חו"מ ח"א סי' פח. פתחי חושן ח"ד פ"ד סי' ו.

מעשירים את השבת עם "שולחן שבת"

שולחן השבת שלכם יראה אחרת עם הסדרה המופלאה

על כל פרשה שלוש-עשרה שיחות ורעיונות, עשירים וקולעים, בעלי מסר ומוסר-השכל, בשפה שווה לכל נפש. מעובדים מאוצר שיחותיו של הרבי מליובאוויטש, המאיר את פרשיות התורה ואת מועדי ישראל באור מקורי ומיוחד

להשיג בחנויות הספרים המובחרות. להזמנות בכרטיס אשראי (ללא תוספת דמי משלוח): 'וודאיקה', 1-700-704120

